

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Христос се роди! Ваистину се Христос роди на земљи као човек. Син Божији постао је Син човечији, да би човека, да би род људски учинио синовима Божијима. То је циљ доласка Господа на земљу браћо и сестре. То је смисао празника Божића, када се Господ родио у Витлејемској пећини од Свете Дјеве Богородице којој је други дан Божића посвећен и зове се Сабор Свете Богородице. Зато што се она удостојила те изузетне милости, и благодати Божије, да буде мајка Сина Божијега, да нам она роди Спаситеља света и да буде и мајка свих Хришћана.

Јер ако је Господ рекао и нас назвао браћом својом, када је рекао: „Ако учинисте једном од ове моје мале браће, и мени учинисте“. Ми смо Његова браћа, а самим тим је и Света Богородица наша општа мајка и заступница пред Сином својим. Господ Христос се родио у пећини, али од самог рођења он је ступио на пут страдања на пут прогона, на пут мржње људске и ђаволске.

Чули сте у данашњем Светом Јеванђељу, да оно после рођења Његовога, када се мудраци нису вратили Ироду да га обавесте где су нашли дете, Ирод се разбеснео и решио да пошто пото убије то дете, јер је од мудраца чуо да се родио Цар на Истоку. И он се уплашио за свој престо. Али о Господу Христу бринуо је Његов Отац небески и анђео се јавио Јосифу у сну и рекао му, заповедио му боље речено: „Устани, узми дете и матер Његову и бежи у Египат, јер ће Ирод тражити дете да погуби“. И заиста Јосиф је одмах устао те ноћи, спремио се и као путници упутили се у Египат. А Ирод пошто је видео да се мудраци нису вратили њему, као што је он тражио, он је наредио да се побију сва деца у Витлејему и околини његовој, од две године и наниже, како је сазнао време од мудраца.

И после тога када се Господ из Египта вратио у земљу јеврејску Галилеју, Он је и даље био под присмотром, био је гоњен од стране јеврејских старешина, од фарисеја, садудеја, и првосвештеника на

жалост. И они нису престали да га гоне, док га нису извели на Голготу и распели на крсту. И Господ је све то драговољно претрпео и поднео. Да би људе ослободио њиховог главног мучитеља: греха, смрти и ђавола. И тако је Господ извршио своју мисију спасења.

А Света Богородица, она је још од дана Благовести када је Архангел Гаврило најавио да ће она родити Сина Божијега, она је рекла: „Ево слушкиње Господње“. И тада она се потпуно предала вољи Божијој, и раније је она била на служби Богу, али она није даље мислила шта ће се догодити. Догађања око рођења Господа Христа, изазвала је многе коментаре и сумње и код Јосифа и код сигурно других. Али она се није правдала, ни објашњавала, све је препуштала Богу. Заиста Бог је преко Анђела својих разрешавао све тајне у вези Господа Христа. Анђели се јавили пастирима у пољу, објавили рођење Господа Христа, мудраци видели звезду коју је Бог поставио тако. Необичну звезду на Истоку и кренули за звездом, да нађу тога чудеснога Цара који се родио, јер веровали су да та звезда то означава. И све што се догађало било је по промислу Божијем. Света Дјева Богородица она је ћутала, и све што је чула слагала је све речи у срце своје. Ту је био центар њене љубави према Богу, и према своме сину кога је зачала на чудесан начин од Духа Светога.

И тако је Света Богородица показала свима нама, и остала пример, како треба у животу своме да се препуштамо вољи Божијој, да ништа ми не мудрујемо, не умујемо, него да оставимо да буде воља Божија као што се и молимо у молитви Господњој сваки дан. Када читамо „Оче наш“, ми кажемо: „да буде воља Твоја“.

На жалост у животу врло често, и сувише често, не речима него поступцима својим хоћемо да буде „воља моја“ а не воља Божија! Међутим Света Богородица нам је показала диван пример предавања вољи Божијој и вршења заповести Божијих. Она је најпотпуније испунила Јеванђеље Сина свог, Господа Христа. Све што је он проповедао и говорио, она је у животу своме остварила и оваплотила, и тако постала заштитница рода људскога. Зато је она

најславнија од рода људскога, славнија чак од Серафима и Херувима и од свих Анђела небеских. Јер оно што се она удостојила, Анђели се нису удостојили. Они су пратили зачеће Господа Христа и Његово рођење, и дивили се и чудили се. Чак и када је Он пострадао и узишао на небеса, Анђели су се дивили: „ко је овај у људском телу да иде изнад нас, да се подиже“? Не из зависти су то говорили него из дивљења према тој мудрости Божијој, која је тако то све устројила.

То је браћо и сестре порука Божића, да и ми будемо спремни као што је Господ Христос од Витлејемске пећине био спреман да буде гоњен, да буде прогоњен, да страда од људи, да и ми будемо тако. Предавши се вољи Божијој, да будемо спремни да за веру своју Православну издржимо, претрпимо и одржимо сваку неправду, сваку злобу људску, свако прогонство, сваку невољу, па и саму смрт, као што су многи Светитељи и Мученици то показали својим примером, и тиме били прослављени од Оца небескога и удостојени живота вечнога у Царству Христовом.

Нека би Господ молитвама Свете Богородице и свих Светих угодника Божијих који су Јеванђеље Христово испунили и по њему живели, да би помогли и нама да и ми прођемо тај пут као слуге Божије, верне слуге Христове, да би се удостојили и ми оне радости које је Господ припремио онима који га љубе, а што око људско не виде, што ухо не чу, и у срце човечије не дође. Ако тако будемо живели браћо и сестре, онда можемо се надати да ће благи Господ, Витлејемски Богомладенац, помиловати и нас и увести нас у Царство своје небеско, да тамо и ми са свима Светима славимо Њега, чудеснога Господа нашега, са Оцем и Духом Светим кроза све векове и сву вечност. Амин!

Христос се роди! Ваистину се роди!